

LAIVAS

No. 42. Metai X

Spalio-October 11, 1930



L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XVIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a

MATO 9, 1—8.



NUO metu Jėzus, išėdęs į laivelį, jis persijūrė ir atvyko į savo miestą. Štai, atnešta pas jį stabo ištiktas žmogus, paguldytas patalė. Jėzus, matydamas jų tikėjimą, tarė stabo ištiktam: Pasitikėk, sūnau tavo nuodėmės tau atleistos. Bet štai, kaikurie Rašto žinovai kalbėjo sau vieni: Tasai piktžodžiauja. Jėzus, pamatęs jų mintis, tarė: Kam jūs manote pikta savo širdyje? Kas pigiau sakyti: Tavo nuodėmės tau atleistos, ar leistos, ar sakyki: Kelkis ir vaikščiok? Bet kad žinotumėte žmogaus Sūnų turint ant žemės valdžios atleisti nuodėmes, tuomet jis tarė stabo ištiktam: Kelkis, imk savo patalą ir eik į savo namus. Matyda-

Kardinolas Mundelein Ragina Suaugusius Dažniau Priimti Šv. Komuniją.

OMAHA, Neb. — Eucharistinio Kongreso skaitlingam susirinkime, kuriam būta nemažiau 50,000 žmonių, Jo Eminencija Kardinolas Mundelein, Chicagos Arkivyskupas, rugs. 24 d. vakare kalbėdamas pareiškė, kad šie gyvename naujos rūšies pagonizme. Kad juom neužsikrėsti, suaugę katalikai turi dažniau pri-

L e k c i j a .

I KOR. 1, 1—8.



ROLIAI: Aš visuomet sakau ačiū mano Dievui dėl jūsų už Dievo malonę, kuri jums suteikta Jėzuje Kristuje, kad jame jūs pasidarėte turtingi visakuo, visokių mokslu ir visokių žinojimu, nes liūdijimas apie Kristų sustiprėjo jūsų tarpe, taip kad jums netrūksta jokios malonės, ir jūs laukiate apsireiškimo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kurs ir sutvirtins jus iki galui, taip kad jūs būsite be kalčios mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo dienoje.

mos gi tai minios, bijojo ir garbino Dievą, kurs buvo davęs žmonėms tokios valdžios.

iminėti šv. Komuniją, bet ne kartą į metus — Velykų laikotarpiu. Taip elgdamies suaugusieji duotų gražaus pavyzdžio vaikams ir jaunimui ir atsikratytų senojo taip vadinamos "medinės krikščionybės" papročio tik kartą į metus artintis prie Viešpaties Stalo.

Rugs. 25 d. Eucharistinis Kongresas baigėsi iškilmingąja procesija, kurioj, kaip spėjama, dalyvavo apie 100,000 žmonių.

Katalikių Moterų Darbai.

Lietuvės katalikės atlieka gana daug darbų lietuviybės ir Bažnyčios naudai čia Amerikoje. Bet tų darbininkų yra tik mažas būrelis. Yra dar jų minia, kurios nesupranta darbo toliau savo namelio. Jos mano daug darančios, jei savo šeimoje visas pareigas tinkamai eina. Tai, žinoma, daug reiškia. Eiti gerai šeimoje pareigas yra pirmėilis dalykas, bet neišeinant plačiau dirbti, darbas šeimoje pasunkėja. To darbo vaisiai yra negausūs, o kartais net jokių neatneša.

Lietuvių katalikių organizuotas darbas duoda labai daug gražių vaisių ir jų duoda daug daugiau, jei visos katalikės moterys pasirūpintų įeiti į organizuotų moterų būrius, į geras katalikių moterų draugijas.

Kaipo įrodymą tų mano minčių čia paduodu trumpų žinių apie katalikių moterų vienos organizacijos darbą ir žymaus asmens žodžius apie tai išartus.

Amerikoje yra katalikių moterų organizacija, kuri remia misijas šioje šalyje atliekamas ir užsienio misijas.

Šiomet ta moterų organizacija turėjo savo metinį suvažiavimą St. Mary's Home, Elm Grove, Wisc. rugsėjo 1 ir 2 dd.

Atskaita parodė, kad organizacija suteikė \$80,492.00 pinigais ir \$86,621.-00 bažnytiniiais rūbais ir daiktais įvairioms misijoms šalies viduje ir užsienyje.

Tai rodo, kad tų moterų dirbta ir smarkiai dirbta. Jų dirbta ne saviems asmeniškiesiems tikslams, bet tikybos ir Bažnyčios gerovei.

Daug žymių asmenų dalyvavo tos organizacijos susirinkime, bet čia paduosiu trumpai turinį tėvo Barbiano

kalbos. Jis be kitų dalykų pasakė:

“Kuomet mūsų Išganytojas siuntė savo apaštalus ir mokytojus į pasaulį. Jis pasakė jiems: “Eikite jūs ir mokykite visas tautas, mokydami juos užlankyti viską, ką tik aš jums pasakiau.” Mes matome, kad nuo to laiko mažas apaštalų ir mokytojų būrelis pasiėmė sau Kristaus darbą — eiti pas įvairias tautas ir mokyti jas vaikščioti Kristaus nurodytais keliais.

Istorikai, atsižvelgdami atgal, dalina praėjusį laiką į tris epokas.

Pirmoji epoka — apaštalų darbai. Romos imperija buvo tuomet pilnoje savo garbėje. Jos ribose visuose kraštuose dirbo apaštalai ir jų mokiniai.

Ateina antroji epoka. Laukinės tautos išsiveržia iš savo lizdų ir grūdasi į Romos imperijos ribas. Jos sugriauna ją ir kartu senąją civilizaciją ir grąsina sunaikinimu krikščionybei.

Trečiame perijode istorikas iškelia aikštėn reformaciją. Mūsų amžius priklauso prie to perijodo. Daug dalykų galima prikalbėti apie šį reformacijos perijodą. Ką istorikas turės pasakyti apie šį amžių? Tarp kitų dalykų jis pasakys, kad šis amžius neturi noro pažinti Kristų. Jis yra materijalizmo amžius, amžius, kuris keliauja šalin nuo Dievo, amžius, kuris sau sako: “Aš esu Dievas ir delto tarnauji sau!”

Pažvelgkime į tuos priešginavimus Kristui nuo reformacijos pradžios iki mūsų dienų: tai nuolatinis maištas prieš savo Dievą, nuolatinis maištas prieš Tąjį, kuriam turi tarnauti. Ta maištų ir prieštaravimų dvasia yra bepermerkianti visą pasaulį ir vienatinė priemonė jai kelią užkirsti yra Kristaus Bažnyčia. Ta pati priemonė tarnavo ir apaštalų laikais. Kristus pats pasakė:

“Eikite jūs tat ir mokykite visas tautas.” Tuos dalykus, kuriuos Kristus padavė kaip priemonę pataisyti pasaulį, dabar atmeta tie, kurie kėsinaisi sureformuoti jį.

Taigi jūs matote, mes reikalingi, kad mūsų laikuose Bažnyčia veiktų prieš šio laiko dvasią, kuri yra materializmo dvasia, kuri atmeta Dievą ir Jo vietoje stato save ir leidžia įstatymus ir įsakymus, kurie jai tinka. Prieš visa tai turi stoti Kristaus dvasia, Bažnyčios dvasia.

Jis sako: “Mokykitės iš manęs, kad aš esu ramus ir nuolankios širdies.”

Taigi matote, brangiosios moterys, jums stovi plati, atvira dirva dirbti misijų darbą šiame mūsų dienų pasaulyje.

Pasižiūrėkite į neseniai padarytą gyventojų surašą Jungt. Am. Valstybėse. Ką jis mums pasako. Jis sako, kad mūsų manymas yra klaidingas. Mes manome, kad mūsų šalis yra krikščioniška, o jis rodo, kad pusė šalies gyventojų neišpažįsta jokios religijos ir neturi supratimo apie Dievą.

Kuomet jūs susiduriate su tuo faktu, kad pusė šios šalies gyventojų neišpažįsta jokios religijos, tai jūs matote, kiek darbo yra Bažnyčiai šioje šalyje ir kitose, kuriose Kristaus Kryžius dar nežinomas. Jūs matote, jūs įsitikinate, kiek yra darbo katalikėms moterims, dirbant Kristaus darbą ir sėjant tikėjimo sėklą, kuri neštų atgal Kristaus dvasios vaisius į katalikų ir kitų šeimas.

Taigi stovi plačiausi dirvonai šioje ir kitose šalyse, kurie katalikų Bažnyčiai reikia išjudinti, kad vaisių neštų. Čia yra progos visiems pridėti savo ranką pre to darbo, kaip buvo Kristaus apaštalu laikuose ir vėliau. Tuomet veikliausiai šalia vyrų dirbo moterys.

Moterys rėmė Kristų, jos rėmė apaštalus, joms lieka panašiai daryti dabar, remiant Misijų darbą.

Mūsų užduotis dabar pirmiausiai išauklėti motinas, kurios sugebėtų išaukinti pasiaukojimo ir pasišventimo dvasią savo vaikeluose. Liūdna pažymėti, kad dabar katalikiškose šeimose apie tą dvasią visiškai neprisimenama. Vaikai neauklėjami ton pusėn. Jie auklėjami tik tenkinti savo visas užgaidas.

Tėvas ir motina nesigaili duoti vaikams pinigų visokiems pasilinksminimams, bet reti tėvai pasako, kad tie vaikai kartais nuo tų pasilinksminimų susilaikytų ir sutaupintų keletą centų Kristaus ir Jo Bažnyčios reikalams. Ar daugelyje šeimų taip daroma? Dabar vaikai negirdi apie pasišventimo dvasios reikalingumą.

Mes visi garsiai, karštai ir skaudžiai kritikuojame dabartinių laikų jaunuomenę. Bet pamirštame, kad mes ją tokia padarėme, tokia ją išauklėjome. Ar dažnai jai kalbėjome ir kvėpėme supratimą: “Aš privalau dirbti kitų labui.” To dalyko tėvai ir mokykla jų nemokino.

Dabar katalikėms moterims reikia tas trukumas prašalinti ir ta tuštuma užpildyti.

Antra katalikių moterų užduotis yra ši — gražinti į šeimą religinio gyvenimo supratimą. Mes matome didelį trukumą darbininkų Kristaus vinyne — reikia daugiau kunigų ir seserų vienuolių, kurie galėtų dirbti visą Bažnyčios darbą. Šis dalykas yra būtinai reikalingas. Reikalinga, kad jaunuomenė suprastų tarnybos Dievui prakilnumą, o tuomet atsiras ir kandidatų.

Mes stebimės, kad atsirado labai daug motinų, kurios paaukojo savo sūnus Francijos karo laukuose, bet ar daug yra motinų, kurios pasirodytų

skubios aukoti savo sūnus Kristaus altoriui.

Tose karo dienose motinos kalbėjo sūnams: "Jūs privalote pasiaukoti šios šalies garbei."

Tuomet į motinų širdis buvo įlieta šios šalies meilė ir jos pasirodė labai skubios aukoti savo sūnus, nors jos žinojo, kad gal būt jiems nebus lemta grįžti atgal.

Štai Kristaus karalystė pavojuje. Jis reikalingas kareivių savo armijai. O kaip į tai žiūri mūsų motinos? Ar jos skubios siūsti savo vaikus ton armijon iš meilės Jėzaus Kristaus ir artimo?

Čia tenka nuliūsti. Didelė, turtinga ir turinti milijonus žmonių ši šalis, o Kristaus armijon karėvių tenka skolinėti iš kitų įvairių šalių. Delko? Turbūt delto, kad motinų širdyse užšalo Kristaus meilė ir jos nesugeba jos įkaitinti savo vaikų širdyse. Jos nesugeba iš-

kelti savo šeimos narių akyse visą vienuolinio gyvenimo kilnybę. Čia katalikėms moterims atsidaro plati darbo dirva. Auklėti pašaukimų į vienuolinį ir dvasinį gyvenimą yra vienas gražių jų misijos darbų. Katalikų Bažnyčioje yra užsilikęs nuo senų senovės paprotys melsti Dievo pašaukimų. Itin tai daroma bertaininių pasninkų dienose.

Įdomu būtų žinoti ar daug katalikų tėvų palaiko dabar tą paprotį. Taigi gryžkime prie senovės! Melskime Dievo pašaukimų, nes "piūtis didelė, o darbininkų maža. Prašykime, vynuogyno Viešpaties, kad atsiųstų daugiau darbininkų."

Taigi pravartu įsitęmyti, kad vykdimas Dievo karalystės, ko kasdien prašome, kalbėdami "Tėve mūsų," reikalauja aukų pinigais, daiktais, o itin žmonėmis.

—o—

PASIAUKOJIMAS ŠV. JĖZAUS ŠIRDŽIAI.

Miliausias Jėzau, žmonių giminės Atpirkėjau, pažvelgk į mus nuolankiai puolusius ant kelių prieš Tavo altorių. Mes esame Tavo ir Tavo būti norime. Štai šiandien kiekvienas mūsų noromis atsi-duoda Tavo Švenčiausiajam Širdžiai, idant dar tvirčiau galėtume su Tavimi susivienyti. Daugybė žmonių niekad nėra Tavęs pažinę, daugybė, niekindami Tavo įsakymus, yra Tavęs išsižadėję. Gailestingasis Jėzau pasigailėk vienu ir antru ir visus patrauk prie savo Švenčiausios Širdies. Būki, Viešpatie, Karalius ne vien tikinčiųjų, kurie niekad nėra nuo Tavęs atitraukę, bet ir tų sūnų palaidūnų, kurie yra Tave apleidę: padėk jiems veikia grįžti į Tavo namus, idant nežūtų iš vargo ir bado. Būki Karalius tų, kurie arba klaidingu mokslu yra apvilti arba atskilę del nesantaikos; pašauk juos į tikrą tiesą

ir tikėjimo vienybę, idant veikia įvyktų viena aviija ir vienas ganytojas. Būki Karalius visų tų, kurie ligšiol klaidžioja stabmeldijos ar islamo tamsybėse ir teikis juos apšviesti ir atvesti į savo karalystę. Pagaliau savo gailestingomis akimis pažvelgk ir į tos tautos sūnus, kuri taip ilgą laiką yra buvusi Tavo išrinktoji tauta. Tegul dabar atpirkimo ir gyvybės versmė ir ant jų teka, tasai Kraujas kurį jie kitados yra šaukęsi ant savęs. Saugok Viešpatie savo Bažnyčią ir suteik jai tikros laisvės; suteik visoms tautoms tvarkos ir ramybės; padaryk tai kad visoje žemėje nuo krašto ligi krašto skambėtų balsas: Garbė Dieviškajai Širdžiai per kurią yra mums įvykęs išganymas: Jai garbė ir šlovė per amžius. Amen.

Decretum S. R. C. die 28 Aprilii 1926

Kapinės.

Rašo *Kun. D-ras J. Vaitkevičius, M. I. C.*
(Tąsa).

5. Bažnyčia, į kurią, einant įstatymais, reikia leisti kūnas, yra mirusiojo parapijos bažnyčia, nebent prieš mirtį būtų sau teisėtai pasiskyręs kitą bažnyčią, arba ypatingi įstatymai ko kita reikalautų.

Jeigu mirusis priklauso prie kelių parapijų, tos parapijos bažnyčioje privalo būt pamaldos, kurios ribose yra miręs.

6. Kilus abejonei apie kitų bažnyčių teises, savosios parapijos bažnyčios teisės reikia statyt pirmoje vietoje.

7. Einant seniausiais įstatymais reikia prieš palaidosiant atlaikyt šv. Mišias už mirusįjį, jo akyvaizdoje.

8. Laidotuvių mišios galima laikyt net svarbesnėse dienosė ir sekmadieniais, jeigu tas nesutrukdyt parapijos pamaldų.

9. Jeigu kur yra nuo seniausių laikų užsilikęs paprotys leisti kūną į kapus su žvakėmis, nereikia jo naikint, bet palaikyt.

10. Varguoliai, kurie nieko nėra palikę savo laidotuvių išlaidų padengimui, privalo būt laidojami su visomis liturgiškomis apeigomis visiškai dovanai, arba kokios nors draugystės lėšomis, jeigu tokia yra.

11. Kunigas ar kokios nors kitokios rūšies dvasiškis miręs, kiek galima privalo būt parėdytas kasdieniniais jo drabužiais iki sutanai, o ant viršaus šventais kunigiškais, arba liturginiais rūbais pagal luomo ir poaukščio reikalavimais; kiekvienas su biritu ir tonsura.

12. Kunigas privalo turēt ant sutanos humeralą, albą juostą, manipulį, stulą ir arnotą mėlynos spalvos.

13. Diakonas — humeralą, albą, juostą, manipulį, stulą per kairiąjį petį ir dalmatiką mėlynos spalvos.

14. Subdiakonas — humeralą, albą, juostą, manipulį ir tunicėlią mėlynos spalvos.

15. Kiti žemesnės rūšies privalo būt parėdyti sutana ir kamža.

16. Dvasiškiams nėra leista nešti pasauliečio kūno, kad jis būtų ir kažin kokios didenybės.

17. Numirėlių kūnai privalo būt atkreipti kojomis į didįjį altorių bažnyčioje pamaldų metu; kunigų — galva į altorių. Toji pati tvarka privalo būt užlaikyta, jeigu kūnas būna bažnyčioje pakastas.

18. Visi daiktai, kurie tarnauja altoriaus papuošimui, negali tarnauti katapelio ar karsto papuošimui.

19. Tikinčiųjų kūnai turi būt laidojami kapinėse, tinkamai pašventintose. Kiekviena parapija privalo turēt savas kapines, nebent vyskupo nuožiūra teisėtai būtų paskirtos vienos kapinės kelioms parapijoms.

20. Kunigų ir visokios rūšies dvasininkų kapai, kiek galima, privalo būt atskirti nuo pasauliečių kapų ir tinkamesnėje vietoje; be to, kur patogumas leidžia, atskira vieta kunigams, atskira žemesniojo laipsnio bažnyčios tarnams.

21. Nėra leista pakasti numirėlių kūnus bažnyčiose, išskyrus: reziduojančių vyskupų, abatų ir pralotų nullius jų pačių bažnyčiose, popiežių, karališkų asmenų, Romos bažnyčios kardinolų.

22. Nei koks kūnas negali būt palaidotas po altorium; kūnai gi, kurie yra laidoti netoli altoriaus, privalo turėti nors vieną metrą (3 pėdas) atstumo, kitaip negalima laikyti šv. Mišių iki kūnas nebus pašalintas.

23. Bendrai imant, nei vienam krikščioniui, mirusiam tikinčiųjų vienybėje, nevalia būt pakastam kur kitur, kaip arba

bažnyčioje, arba tinkamai pašventintose kapinėse; jeigu gi aplinkybės kada nors priverstų kitaip padaryt, reikia rūpintis, kad kogreičiausia ir kaip tik galint kūnas būtų perkeltas į pašventintą vietą; be to reikia pastatyt kryžius kapo galvoje kai po ženklas kad mirusis yra atsilsėjęs Kristuje.

24. Be vyskupo leidimo nevalia iškast nė vieno kūno su bažnytinėmis apeigomis galutinai pakasto. Tokie yra Ritualo parėdymai.

Apie tuos, kuriems nevalia teikti bažnytinių pakasynų.

1. Nevalia ladioti, klebonui nežinant, numirėliai, kurie privalo būt išskirti iš bažnytinių pakasynų, einant įstatymais. Nevalia nė vienam jų suteikti krikščionišką laidojimą prieš šventų Kanonų parėdymus.

2. Nevalia laidoti su bažnytinėmis apeigomis tų, kurie yra mirę be krikšto.

Katekumenai (kurie rengėsi prie krikšto), kurie be mažiausios savo kaltės yra mirę be krikšto, yra sulyginti su apkrikštytais.

3. Sekantieji asmenys yra išskirti iš bažnytinių pakasynų, nebent būtų parodę atgailos ženklus prieš mirsiant:

1-o viešai žinomi atkritėliai nuo krikščioniškojo tikėjimo, arba viešai prisirašę prie įvairių sektų kaip štai: klaidatikių, atskalūnų, masonų ir panašių kitų draugijų.

2-o Ekskomunikuotieji arba atskirti nuo Bažnyčios, apdėti interdiktų, būtent tie, kuriems yra uždrausti šv. sakramentai, bet tik įvykus teismo ištarnei, arba pareiškimui.

3-o Kurie yra papildę savizudystę iš liuosos valios.

4-o Mirę dvikovoje (duelyje), arba nors nuo žaizdos ten apturėtos.

5-o Kurie yra palikę savo kūną kremacijai, arba sudeginimui.

6-o Visi kiti vieši ir visiems žinomi nusidėjėliai. Esant abejonei reikia atsi-klaust Vyskupo, jeigu laikas leidžia, abejonei pasiliekanč ir toliau, kūnas reikia pakast su bažnytinėmis apeigomis, tačiau reikia vengti papiktinimo.

4. Išskirtam nuo bažnytinių pakasynų reikia atsakyt ir visas laidotuvių mišias ir egkekvijas, metines sukaktuves ir visus kitus viešus patarnavimus.

Einant viršminėtais Bažnyčios įstatymais nevalia nė nekataliko laidot ir pakast katalikiškuose kapuose, nė kataliko pakasti su bažnytinėmis apeigomis nekatalikiškuose kapuose.

Įstatymai sako, kad klebonams nevalia nežinot, kas turi teisę būt palaidotas su bažnytinėmis apeigomis, o kas neturi; klebonams nevalia pasielgt prieš šv. Kanonų parėdymus, taigi, jeigu klebonas atsako kam laidotuves, nedaro tai pats iš savęs, bet Bažnyčios įstatymus pildydamas, kurių nevalia jam laužyt.

Jeigu klebonas palaidotų ką nors nesilaikydamas Bažnyčios įstatymų, galėtų susilaukt bausmės iš Bažnyčios pusės, arba jeigu tokios bausmės ir nesulauktų, vis vien užsitraukia nuodėmę.

Tokią nuodėmę užsitraukia ir katalikas, kuris nori palaidot savo mirusius ne pagal Bažnyčios įstatymais, reikalau-damas, kad, arba nekatalikas būtų katalikiškai palaidotas, arba katalikas būtų pakastas ant nekatalikiškų kapinių ir su bažnytinėmis apeigomis.

Baltimorės plenarinėse Santarybose buvo svarstyta kam kada ir kokiose aplinkybėse galima padaryt išimtį laidotuvėse.

(Bus daugiau).



Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tąsa).

Piktosios dvasios pagundos ypač smarkiai ima varginti pamaldžią sielą, kuomet pradeda arčiau susivienyti su V. Dievu. Pasilikusieji nenugalėti geismai, neišnaikintos ydos ir per daug laisva vaidentuvė sukelia sieloj pavojingų vaizdų.

Bet ne visi pamaldūs žmonės būna lygiai gundomi. Dažniau pagundų turi ir jos smarkiau pasireiškia pas jausmingus, staigaus būdo ir silpnavalius asmenis. Rimti, energingi, ramūs ir pusiausvyrą užlaikantieji žmonės daug rečiau yra gundomi.

Be to, kurie pamaldumo pratybomis ir apsimarinimais pakilę yra Dievo meilėje ir pilni yra šventos Dievo baimės, — tie lengviau yra gundomi ir lengviau nugalai pagundas; bet kurie yra išsilepinę, sau visame pataikauja, vengia darbo, skausmo ir nemalonumų, besivaikydami pasaulio madas ir jo jausmus, — tie yra ne vien dažnai, bet ir sunkiai gundomi.

Tiesa, Dievas nedaleidžia gundyti virš žmoniškų jėgų. Su Dievo pagalba gali kiekvienas asmuo nugalėti pagundą. Tik, deja, ne visi bendrai veikia su Dievo malone, bet pasidūda pagundai ir nusideda.

Iki žmogus nusideda, sutikdamas su pagunda, pereina dvasioje šiuos laipsnius:

1. Vaidentuvėje ir jausmuos kyla viliojantis vaizdas, kuris taip pasidaro galingas pas kai kuruos asmenis, jog visa užsimiršę, bėga paskui nepadorų vaizdą. Yra tai pasiūlymo laipsnis. Pav. Velnias kalba į Ievą.

2. Vaidentuvės pakišinti pojūčiai ima smarkiai veikti į kūną ir į protą. Kūnas ieško sau neleistino džiaugsmo, o pagunda nori nugalėti proto teisingą dalykų įvertinimą, nes protui nenusileidus, valia nenusilenks pagundai. Čia glūdi tikras pavojus. Pav. Ieva derasi ir grožisi uždraustu vaisiu.

3. Besidžiaugiant ir besiderant protui silpnavalis asmuo tuoj sutinka su pagunda, nors toliau ir sąžinė imtų išmėtinėti. Yra tai sutikimo ir nuodėmės laipsnis.

Jeigu žmogus nesutiko su pagunda, — jis pagundą nugalėjo, nieko nenusikalto V. Dievui, o net nuopelną turi. Jeigu-gi pagundai pasidavė, — nusikalto. Tų nusikaltimų dydis yra pagal pagundų rūšį. Vienos nuodėmės yra mirtinosios, kitos atleidžiamosios.

Bet patsai pagundoms pritarimas ar sutikimas ne visuomet būna aiškus.

1. Tikrai nesutiko žmogus su pagunda, jeigu visą laiką ją kovojo, jausdamas pasibaisėjimą savo sieloje nuodėme ir atjausdamas kovos nesmagumą.

Jeigu savo neatsargiu veiksnu davė progos sukilti pagundoms, nors pasilieka kaltas už nerimtą, neapsvarstytą pavojingą žingsnį, bet jei toliau kovoja ir nesutinka, — pagundą jis nugalėjo.

Pav. žino žmogelis, jog pas savo gerą kaimyną užėjęs gali nenugalėti girtybės pagundas ir gali pasigerti. Nepaisydamas pavojaus, eina. Kaltas yra, kad išsistato pagundai. Bet jei negers ir nepritar, — jis bus nugalėjęs tą pagundą.

2. Būna neaiškus pritarimas pagundai, t. y. netobulas sutikimas, kuomet žmogus, pajutęs sielai pavojų, nesiskubina jį pašalinti, bet delsia, ima abejoti, derasi su pagunda, tingiai ją kovodamas, nors galutinai nesutinka.

Labai neprotingas yra dalykas imti abejoti ar Dievo reikia klausyti, ar pagundai pasiduoti. Taip abejonė ir vangė, tingi kova yra nuodėminga; tiesa, nuodėmė nėra mirtinoji, bet vis-gi yra įžeidimas geriausio V. Dievo.

3. Pilnas sutikimas įvyksta valiai visiškai palinkus į pagundos siūlomą blygybę, ieškant uždraustų džiaugsmų. Kol nepasireiškė sutikimas veiksnu, jis pasilieka širdies nuodėme. Jeigu žmogus ima džiaugtis patiektąja pagun-

da, pilnai savo širdyje su ja sutikęs, dar žemiau nupuola ir nusikalsta.

Nuodėmės dydis yra sulig pageidautos blogybės didumo. Išganytojas, kalbėdamas apie sunkias širdies nuodėmes, pasakė. „Kiekvienas, kurs žiūri į moteriškę, kad jos geistų, jau su ja svetimoteriavo savo širdyje“ (Mat. 5, 28).

Visoms protingosios sielos išgalėmis privalome kovoti visas pagundas. Toji kova mus patobulins, dorybėse sustiprins, dvasiai padės ir jai nieko nekenks. Bet šalinkime kartu ir pagundoms sukilti progas.

51. Ištyrimo nauda.

Pasulyje buvo ir bus įvairiausių papiktinimų ir pagundų, „tačiau deja tam žmogui, per kurį papiktinimas ateina,“ (Mat. 18, 7) pasakė Išganytojas. Įvairiausių papiktinimų patirti teko šventiesiems; įvairios pagundos juos vargino, kaip ir mus, bet jie savo nuoširdžia kova nugalėjo sielos priešus. Pikoji dvasia išdrįso gundyti patį Išganytoją. „Išpasninkojęs keturias dešimtis dienų ir keturias dešimtis nakčių, po to buvo alkanas. Tuomet gundytojas prisiartinęs jam tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, sakyk, kad iš šitų akmenų pasidarytų duonos...“ (Mat. 4, 2-3). Prisileisdamas gundyti piktajai dvasiai, Išganytojas parodo, jog pagundų žmonės turės, bet reikia visas pagundas nugalėti.

Štai kokios naudos iš tos kovos turime.

1. **P a s i m o k i n a m e** geriau save pažinti. Priešas visuomet puola silpniausių vietą. Kuri dorybių mumyse silpnesnė, — prieš tą piktoji dvasia labiau veikia. Vienam stengiasi tikėjimą sumažinti, kitam Dievo meilę išplėsti, trečiam sėja nebviltingas mintis, o kitus gundo į palaidumą, godumą, girtavimą ir t.t. Šv. Augustinas aiškina šiaip: „Petras, kuris pirma pagundos savimi pasitikėjo, pagundos metu save pažino.“ (Sup. ps. 36). Ir Tomas Kempietis sako: „dažnai nežinome, ką galime; bet pagunda parodo, kas esame... Pagundose ir nuliūdimouose žmogus ištiriamas, kiek pakilo gerame; ir kur yra daugiau nuopelnų, ten ir dorybė geriau pasireiškia“ (Apie Kr. Sek.

1 kn. 3 sk. 4, 8).

2. Pagundos ir prispaudimai yra gera nuolankumu mokykla.

Pavojų ir nelaimių metu geriau pažįstame savo negalią ir silpnumą, suprantame, jog reikia savo pojūčius santūroje laikyti, jei norime nenusikalsti ir Kristų sekti. „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tegul kasdien neša savo kryžių ir teseka mane“ (Luk. 9, 23).

3. Išmokstame geriau **m y l ė t i D i e v ą**. Žinodami savo silpnybes ir ieškodami pagalbos pas V. Dievą, visiškai Jam atsiduodami nuoširdžioj maldoj. Ji daugina Dievo meilę mūsų sieloje. „Reikia dabar trumpam laikui nuliūsti įvairiuose ištyrimuose, kad jūsų tikėjimas būtų rastas brangesnis už auksą“ (1 Petr. 1, 6-7).

4. Skaudūs ištyrimai ir įkyrios pagundos **a p v a l o k o v o j a n č i ą s i e l ą**. Pavojaus metu mums pasidaro aišku, jog turime padaryti daugiau pastangų pagundoms nugalėti, jog negalime apsnūdę vaikščioti. Kadangi negarbinga praeitis ar Dievui parodytas nedėkingumas sugraudina kovojančią sielą su naujomis pagundomis, — tai gailesčio, nuolankumo, susigėdinimo aktais apsilavome nuo pasilikusių Dievui skolų, sustiprėjame dorybėje.

Kantrumas, susitaikinimas su Dievo valia ir nuolankumas — tai vis dorybės, augančios išmėginamoj širdyje. Be to, pažinę pagundos linkmę, rūpinamės sutvirtinti atatinamą dorybę, darydami gausesnius jos aktus. Šv. Petras Ap. ragina: „todėl sujuosę savo dvasios strėnas, būdami blaivūs, turėkite pilną viltį malonėje, kuri jums teikiama Jėzaus Kristaus“ (1 Petr. 1, 13).

5. **N u o p e l n ū š a l t i n i s**. Visi privalome užsitarnauti dangų gerais darbais. Sunkenybių, išmėginimų ir pagundų nugalėjimas yra geras darbas. Už tą mūsų kovą Dievas žada dangų. „Palaimintas žmogus, kuris kantriai kenčia mėginimą, nes kuomet bus ištirtas, gaus gyvenimo vainiką, kurį Dievas pažadėjo jį mylintiesiems.“ (Jok. 1, 12).

(Bus daugiau)

Marija Iš Agredos

Laiškas pasakoja apie apeigas, pagerbiant Vienuolę, kurios kūnas stovi nesugedęs per 300 metų.

Žemiau dedamas laiškas, parašytas Jane Peregrinos, protestantės, kuri vėliau perėjo į katalikes.

Tarazona, Ispanija
Lapkr. 1, 1909 m.

Mano Mieloji Katarina:

Aš žinau, kad aš apsilėidau ir neišpildžiau savo pasižadėjimų. Aš žadėjau Tau rašyti savo įspūdžius ir patyrimus iš šios svajonių, poezijos ir romansų šalies.

Dabar aš pergyvenau ypatingus įspūdžius. Aš nepajėgiau jų išreikšti žodžiais. Kad ir rinksiu tinkamiausių išsireiškimų, jie nepasakys visko. Tame reginyje, kurį turėjau, pasirodo tiek daug Ispanijos gyvenimo, jos istorijos, jos gyventojų charakterio, kad aš perimta nuostaba ir nežinau nei kaip pradėti.

Aš Tau prisiųsiu nedidelę knygelę, kurią aš įsigijau. Ji spausdinta Tarazonoje 1902 m., arba lygiai į 300 metų nuo gimimo garsios vienuolės, Marijos iš Agredos, arba geriau žinomos jos vienuolyne vardu, Jėzaus Marija.

Jungtinėse Amer. Valstybėse aš niekuomet apie ją negirdėjau. Čia Ispanijoje ji visų minima su didžia pagarba. Ji pasižymėjusi dideliu šventumu ir žymiu mokslu, gautu įkvėpimu.

Jos knygos, kiek aš žinau, niekuomet nebuvo išverstos anglų kalbon. Aš skaičiau jas ispanų kalboje. Kiek aš suprantu, jos ne visos buvo spausdintos.

Viena jos žymiųjų knygų yra vardu "Ciudad de Dios," "Dievo Miestas." Tuo titulu ji vadina Švenčiausiąją Paną Mariją.

Aš nekatalikė. Aš maniau čia Ispanijoje rasti priežastis, kodėl jos civilizacija yra menkesnė už Amerikos. Bet nustebau. Man išrodo, kad Amerika galėtų pasisemti daug civilizacijos dalykų iš Ispanijos. Aš nuolatos stebiuosi šios tautos protiniais ir dvasiniais įsigilinimais.

Atkeliavome Tarazonon rugsėjo 1 d. Mano tėvas paėmė kambarius viešbutyje. Pradėjome čia daryti tai, ką darėme paprastai visur savo kelionėse: stengėmės susirasti sau pažįstamų.

Pasirodė, kad čia sąlygos yra nepaprastos. Sužinojome, kad miestelyje karštai rengiamasi atlikti maldininkų kelionę į mažą seną Agredos miestelį. Jis stovi ant pusiaukelės į Moncayo kalnus.

Tarazona yra derliame klonyje, pilname sodų ir alyvų daržų, per kurį teka Rio Nervion upė.

Tai maldininkų miniai, sakoma buvo, vadovaus pats vyskupas su daugybe jam draugaujančių kunigų. Visi, kas tik išgalėjo, rengėsi jungtis su maldininkais.

Mes pasiteiravome apie maldininkystės priežastį. Mums noriai ir nuširdžiai paaiškinta, kad įvyks "perkėlimas" vienuolės, Marijos iš Agredos, kūno.

Tarazonoje gyvena garsus artistas ir skulptorius. Jau seniai jis sutiko parengti tinkamą karstą. Karstas buvo padarytas iš cendro medžio, turtingai išgražintas angelų figuromis ir padengtas balta emalija ir auksu. Viršujis antvožas turėjo krišpolinį stiklą.

Šis karstas sutaisytas taip, kad į jį neįeis oras. Mums taip pat paaiškinta, kad pirmasis karstas labai menkai uždarytas, nuo francūzų revoliucijos lai-

ku. 1808 m. Francijos kareiviai įsiveržė Ispanijon ir užėmė vienuolyną. Vienuolės įbaugintos išbėgiojo iš vienuolyno. Kareiviai įsiveržė į kapus. Radę Marijos iš Agredos karstą užrakintą, jie jį atplėšė. Nieko nerado. Kūno nelytėjo. Dokumentai, kurie buvo karste prie kūno padėti liko taip pat neliesti.

Šios informacijos mus labai suinteresavo. Tėvas pasamdė "karietą", kokios čia yra vartojamos. Jis išsiderėjo ir gerą važiuotoją (furmoną). Rugšėjo 12 d. mes iškeliavome į Agredą. Mano plunksna permenka aprašyti šią kelionę ir vaizdus ir įspūdžius. Čia aš panaudosiu vieno ispano aprašymą. Jis yra taip gyvas ir tikras, kad geresnio aš negaliu Tau pagaminti. Tas rašytojas pasirodė didelis gerbėjas Sesers Marijos dorybių.

Štai jo aprašymas: "Mus pagavo tikras troškulys matyti tą majestotišką asmenybę kaip tik mes apleidome derlius Tarazonos klonius ir pradėjome eiti gilyn į dyknę, kuri skiria Aragoniją nuo Kastilijos.

Išvydus Agredą, senobinę Illurciją, Romaniškąjį Eraechurą, majestotiškai susikurusį prie Moncayo pado, kaip oaza dyknėje, tuojaus iššoko mintis, kad gamta čia parengė sostą malonei, kad visa tos aplinkybės grožio didybė paveikė į Sesers Marijos sielą. Ji pakili lyg tie kalnai, rimta kaip tie kloniai, gerai nusiteikus kaip ta ramybė, kuri, kaip pasakojama, davė vardą upei Queiles, kuri ima sau pradžią tarp lapuotų medžių, kuriuos Dievas patalpino ant trijų karalysčių ribų — Kastilijos, Aragonijos ir Navarros.

Apleidę pilių griuvėsius, poniškuosius namus, maurų distriktus ir malonias ganyklas: net neapsistodami priešai seną Sesers Marijos namą, nei priešai kitą, kuriame buvo apsistojus šv. Teresė, kuomet ji Agredoje nerado vie-

nuolyno, mes nukeliavome tiesiog į Conception — į vienuolyną, kuris yra pačiame miesto krašte, prikibęs prie uolų lyg erelių lizdas."

Buvo gražiausias metų laikas. Rudens pradžia. Jautėmės smarkiai nuvargę. Tėvas nuėjo anksti gultų. Aš buvau perdaug sujaudinta. Miegas manęs neėmė. Maščiau, kas man teks pamatyti ryto metą. Pamatysiu nesugedusį kūną, laikomos šventąja, vienuolės, kuri mirė jau beveik 300 metų atgal. Apie ją skaičiau tik knygoje. Man visa tai rodėsi pasaka ir išmislas.

Aš pradėjau statytis sau prieš akis skirtingas istorijos linijas. Aš visa tai, ką aš apie ją girdėjau ir skaičiau dėčiau greta su tų pačių metų Jungt. Valstybių istorija.

Daug metų, prieš jai gimsiant, ispanai buvo jau toli įėję į Pietų Ameriką, Meksiką ir į žemes, kurios dabar įeina į Jungt. Amer. Valstybes. Metuose, kuriuose ji gimė, 1602, Virginiją pradėjo jau apgyventi anglai. Įsidėmėtini 1620 metai. Tuose metuose "Pilgrim" Tėvai, mano ir Tavo proseneliai, išsikėlė iš laivų Plymouth Rock'e. Tuose pat metuose Marija iš Agredos, jau 18 metų amžiaus turėjo stebėtinų regėjimų.

Štai ji mato Naująją Žemę. Skausmas ir liūdėsis suspaudžia jos širdį. Ji mato daug tos žemės giminių, bet labai, labai mažai krikščionių. Ji pastebi, kad nekuriuos gyventojų giminės yra labai tinkamos priimti krikščionių tikėjimą. Jai išrodė, kad ji nuvyko ten pas juos, juos mokino ir ragino pasilikti krikščionimis. Jie suprato tikėjimo dalykus ir ji juos pilnai išmokino. Tuomet ji juos pasiuntusi į tam tikrą šalies dalį, kurioje jie ras misijonierius, kurie juos pakrikštys ir priims į Bažnyčią.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys.

Laikraštinių Kongresas.

Rugs. 11 d. Belgijoje įvyko Tarptautinis Katalikų Žurnalistų Kongresas. Kongresą atidarė Tarptautinio Katalikų Biuro pirmininkas Rene Delforge. Užsiregistravo 244 atstovai iš 28 šalių. Buvo taipgi atstovų iš Japonijos, Kinijos ir Amerikos J. Valstybių. Posėdžiai buvo Šv. Liudviko Instituto ruimingoj salėj. Dalyvavo 3 Lietuvos atstovai.

Kongreso metu buvo suruošta katalikų spaudos paroda. Skaitlingiausi raštų rinkiniai buvo išstatyti iš Francijos, Belgijos ir Olandijos. Visi labai domėjosi Amerikos J. Valstybių Katalikų Spaudos raštų dalimi.

Atidarius Kongresą, visa eilė įžymiųjų pasaulio žurnalistų pasakė įdomias prakalbas. Daugiausia kalbėta apie katalikų žurnalizmą ir katalikų akciją (veikimą) įvairiose pasaulio dalyse.

Fides Tarnybos direktorius kun. Considine (amerikietis) iš Romos patiekė sumanymą, kad Tarptautinė Katalikų Žurnalistų organizacija pasistenktų turėti Bažnyčios valdžios dorinę paramą.

“Visai katalikų akcijai turi vadovauti vietos bažnytiniai autoritetai,” pareiškė kun. Considine. “Ši-gi tarptautinė katalikų organizacija yra atsišalinusi nuo tų autoritetų. Ir todėl Apaštalu Sostas negali palankiai atsinešti į tokį katalikų veikimą, kuris nėra vyskupų žinioje.

Šis klausimas paskiau plačiau buvo svarstomas. Nutarta pasekti Am. J. Valstybių katalikų veikimą. Amerikoje katalikų veikimui vadovauja Šalies Katalikų Gerovės Konferencija, kurios viršūnėse yra šalies hierarchija.

Arkivyskupijos Aukso Jubiliejus.

Ateinantį mėnesį sueis 50 metų, kaip gyvuoja Chicago arkivyskupija. Planuo-

jama ši jubiliejų iškilmingai minėti. Jubilėjaus minėjimo veikimo priešaky yra arkivyskupijoje organizuojama katalikų moterų organizacijų federacija.

Federacijos reikalų moterys turėjo susirinkimą praeitą šeštadienį. Federacijos organizavimas nebaigtas, kadangi vyskupas Sheil nebesuspėjo patikrinti ir patvirtinti federacijai konstitucijos.

ROMA. — Šventasis Tėvas Pijus XI per dvi valandi apžiūrino Vatikano Mieste vedamus įvairius gerinimus.

Aplankė kai kurias gubernatoriaus rūmuose patalpas, naujai padidintą elektros jėgos įstaigą, statomą naują paveikslų galeriją Vatikano rūmuose ir pagaliau radio stotį.

ŠVENTŲ MIŠIŲ AUKOJIMAS.

Dangiškasis Tėve, aukoju Tau šventas Mišias; aukoju tavo mieliausį Sūnų, Jo Įsikūnijimą, užgimimą. Aukoju Jo smarkias kančias, Jo kruviną prakaitą Alyvų Darželyje, baisų plakimą, erškėčiais apvainikavimą, kryžiaus nešimą, kryžiovimą, sopulingąjį mirimą, Jo Švenčiausiąjį Kraują ir visa Tau aukoju, ką mieliausias Tavo Sūnus dėl mūsų padarė, nukentėjo ir tas Šv. Mišias, atnaujindamas kančią, nekruvinu būdu paliko. Aukoju taip pat už Šventos Bažnyčios reikalus, už mirštančius ir už sielas skaistykloje kentančias ir mano sielos išganymui. Aukoju taip pat už visus nusidėjėlius, pagonis ir atskalūnus, kad per tą Šv. Mišių galybę pažintų šventą Katalikų tikėjimą ir ap turėtų anžinąjį gyvenimą. Amen.

Ta maldelė yra kalbama laike šv. Mišių po kieliko pakylėjimo.

MUSŲ DARBAI

Remėjo balsas.

Brangus Tėve, —

Apturėjau nuo Tamstų atvirutę su kuria davėt man atsiminti kas link mano narystės mokesčių. Gerb. Remėjų Centrai labai ačiū. Širdingai meldžiu nesustabdyt man taip brangų "Laivą," nes aš be jo rodos, visai negalėčiau gyventi, nes tai mano mylimiausias svečias, kurio aš laukiu kažną savaitę atsilankant. O, Dieve brangiausias, kaip aš trokštu, kad visi jį taip mylėtų, kaip tu, Viešpatie, davei man suprasti tą Malonės Šaltinį, iš kurio teka į mano sielą tiek ramybės, ir džiaugsmo. Negaliu išreikšti pilnai tos meilės, kokią man teikia Išganytojas, įžengęs į mano suvargusį namelį. Aš kaip tik atidarau tą brangų paveikslą ant viršelių tai pirmiausia trykšta meilės ašaros iš mano akių. Bučiuoju kojas Mieliausio Išganytojaus mano ir plauju Atgailos ašaromis už mūsų nusidėjimus. O Jis duoda pagalbos ranką. Trokšdamas mano sielą suraminti ir pagelbėti, išbraukti iš vargų ir nelaimės, sustiprinti mano sielą, trokščiančią pagalbos, nes aš niekas esu ir nieku negaliu pats per save. Nieko negaliu nuveikti be tos maloningos rankos mano Išganytojaus. Aš širdingiausiai dėkoju tai brangiai sielai, kuri sumanė padėt tą brangų paveikslą ant viršelių, kuris taip paveikė mano sielą ta meile ir davė suprast, kad mes plaukiam ant to "Laivo" ir, rodos, jau žūstam nuo tų užiančių ir mėtančių bangų jurių šio pasaulio ir šaukiam Jo pagalbos, tardami: "Viešpatie, jau žūstame!" O štai mieliausias mūsų Igelbėtojas iš tų baisių nelaimių tiesia savo ranką ir taria: "Nesibijokite, juk aš esu su jumis." Taip, brangūs Broliai ir Seserys. Aš trokštu, kad visi mes taip mylėtume tą brangų paveikslą ir tą bran-

gų "Laivą," kuris neša daug maisto mūsų sielai ir pamokina mus kaip pasiekti amžino gyvenimo prielauką. Melskime Dievą tiems darbuotojams, kurie padeda visą savo galią ir trokšta, kad mes juos paremtume, nors maža savo pagalba. Prisidėkime prie to švento darbo. O mieliausias mūsų Išganytojas palaimins mus savo gausiomis malonėmis ir darbuotojus ir remėjus. A. S.

Kolegijos Remėjai:

Mar. Laurinskaitė Chicago, Ill. ..	2.00
Morta Gedženė Cambridge, Mass.	3.00
A. Visockis Custer, Mich.	3.00
Ona Mikučiūtė Baltimore, Md.	3.00
Pranciška Lapinskis Chicago, Ill.	3.00
A. Šimkienė Montello, Mass.	3.00
O. Navickienė Shenandoah, Pa. ..	3.00
Marc. Stoškiūtė Worcester, Mass.	3.00
Grasilda Mintienė Braddock, Pa.	3.00
Grasilda Minotienė Braddock, Pa.	2.25
Grasilda Ruželienė Chicago, Ill. ..	5.00
Ptr. Staniškienė Phila., Pa.	3.00
Ona Jakštas Waterbury, Conn. ..	3.00
M. Daraškevičienė Detroit, Mich.	5.00
P. Rimkienė Chicago Heights, Ill.	3.00
M. Kauklis Kearney, N. J.	3.00
Ona Ragelienė Brooklyn, N. Y. ..	3.00
J. Povilauskis Chicago, Ill.	3.00
Ona Lugauskienė Westville, Ill. ...	3.00
Elzb. Samienė Chicago Heights, Ill.	3.00
L. Tomašauskienė Rochester, N. Y.	3.00
Juz. Kudulienė Chicago, Ill.	5.00
M. Doršienė Kenosha, Wis.	3.00
Mar. Andreliūnienė Chicago, Ill.	4.00
Katr. Valiskienė Bridgewater, Mass.	3.00
Ad. Stulginskis Cicero, Ill.	3.00
Sof. Jokūbauskienė Riverside, Ill.	3.00
Kaz. ir M. Urnežiai Chicago, Ill.	1.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

Hammond, Ind.

Atrodo, jog mūsų apielinkėję darbai pagerės. Pradeda išnaujo priiminėti į fabrikus darbininkus. Šneka, būk duos darbo 4,000. Čia yra labai daug lenkų. Jie senai laukia darbų. Lietuvių labai maža.

Waukegan, Ill.

Šiame mieste daug yra lietuvių. Ne mažai yra gerai prasigyvenusių ir senų biznierių.

Visi gyvuoja gerai, savo įstaigas tobulina, šeimynos yra pavyzdingos.

Tėvai savo vaikams neskūpi mokslo ir nemažas skaičius jau lanko aukštesnes mokyklas.

Kol vaikai maži ir lanko pradinę mokyklą, reikia jiems duoti ir muzikos mokslo, kad būtų švelnesni ir darbštesni, kad turėtų didesnę pasisekimą savo gyvenime.

Gyvas.

Spring Valley, Ill.

Rugsėjo 14 d. 10 val. ryto įvyko pas mus nepaprastos iškilmės. Dirmavonės Sakramentą suteikė naujas Peorijos vyskupas J. E. J. H. Schlarman.

Dirmavonės Sakramentą priėmė 108, didelių ir mažų. J. E. vyskupas Schlarman atvyko pirmiausia į mūsų parapiją ir dalyvavo mišiose, kurias laikė mūsų klebonas A. J. Rupšis. Prieš suteikiant Dirmavonės Sakramentui, vysk. Schlarman pasakė labai gražų vaikučiams ir tėvams pamokslą, pagirdamas vietinį kleboną už tokią gražią tvarką ir priėmimą, taip pat pagirdamas chorą už taip gražų giedojimą.

Apuokas.

Chicago, Ill.

Šiuo tarpu žymesnieji įvykiai buvo toki: iš Lietuvos grįžo trys parapijonų mylimi klebonai: kun. A. Skrypkus, kun. A. Baltutis ir kun. J. Paškauskas. Para-

pijos ruošia sutiktuvių puotas.

Rugsėjo 28 d. Aušros Vartų klebonas gerb. kun. L. Draugelis, M. I. C. ir misionierius kun. J. Vaitkevičius, M. I. C. šventė 50 metų amžiaus sukaktuves. Į iškilmes atsilankė 9 kunigai ir apie 300 suaugusių žmonių.

Tą pat dieną gerb. prel. M. Krušas šventė savo vardo dieną. Turėjo gražias iškilmes. Rugsėjo 30 d. šventėme visuomenės veikėjo ir visų mylimo klebono kun. Jeronimo Vaičiūno vardo dieną.

Iš Lietuvos atvyko naujas kunigas marijonas kun. A. Andriušis. Apsigyveno Aušros Vartų parapijoj.

Chicagos lietuviai ruošiasi prie Vytauto dienos, spalio 26 d. Bus parodaviškai gatvėmis ir iškilmingas posėdis Ashland Auditorium. Ten telpa daugiau 5000 žmonių. Jaučiama, jog pavyks gražiai.

Marijonų Remėjai ruošiasi į Seimą. Jis įvyks gruodžio 7 d. Aušros Vartų par. svetainėj.

Marijonų Remėjų Chicagos Apskričio mėnesinis susirinkimas bus 15 spalio dieną West Sidėj.

Dienraštis "Draugas" pradėjo duoti ir ši rudenį radio koncertus. Jau buvo du. Buvo labai dailūs.

Easton, Pa.

Nors sunkūs yra šie nedarbo metai, vienok Eastono ir apielinkės lietuviams pavyko įsigyti naujus \$7,000.00 vertės vargonus. Tai įvyksta dėka pasiaukojimo p. Antano Radzevičiaus vargonų kompanijos. Mat, jau nuo pereinamųjų metų buvo pradėta tartis su juo dėl įtaisymo šv. Mykolo lietuvių parapijos bažnyčioje naujų vargonų. Bet, stoka lėšų neleido to įvykinti. Rugsėjo 27 d. buvo naujų vargonų pašventinimas. Džiaugiasi Eastoniečiai, sulaukę galingų naujų vargonų. A. P.

Klausimai ir Atsakymai

(Tąsa).

Tu rašai: “Bažnyčia reikalauja, kad žmonės atneštų gerą paviržį, auką; be to pas tą geradėją (tai yra šventąjį) nieko negausi.”

O čia, čia visas tavo rašymo branduolis. Tas paviržis, ta auka, tau ir daugeliui kitų neduoda ramybės. Kiti net tikėjimo ir sakramentų dėl to išsižada. Šykštumas, pavydas daug žmonių nuvedė ir veda pragaran. Daug yra Judo išdaviko, pardavusio Jėzų, pasekėjų.

Jei kas leidžia girtybei, paleistuvystei ir kitiems ištvirkimams pinigais, tai tą lengvai pakenčia, bet negali pakęsti, jei kas aukoja Bažnyčiai.

Tuom tarpu pats Jėzus Kristus primė ir išgyrė aukas Jam padarytas ir įsakė ir užgyrė aukas daromas Jo Bažnyčiai. Kas dabar daro aukas daiktais ar pinigais, ar darbu Dievo garbei ir Bažnyčios reikalams, tas pildo Jėzaus vilią ir pelno Jo palaimą.

Atsiversk šv. Jono evangeliją ir skaityk 12 skyrių. Ten parašyta: “Šešiomis dienomis pirm Vėlykų Jėzus atėjo į Betaniją, kame gyveno buvęs numiręs ir Jėzaus prikeltasis Lozorius. Tenai jam padaryta pokylis. Morta tarnavo, Lozorius buvo vienas iš sėdėjusių draug su juo prie stalo. *Marija gi ėmė brangaus tikrojo nardo tepalo svarą, patėpė Jėzaus kojas ir nušluostė jo kojas savo plaukais. Namai pasidarė pilni tepalo kvapo.* Tuomet vienas iš Jo mokytinių, Judas Iskarijotas, kurs turėjo jį išduoti, tarė: Kodėl neparduota to tepalo už tris šimtus denarų ir neatiduota beturčiams? Pasakė gi jis tai, ne kad jam būtų rūpėję beturčiai, bet kad buvo vagis ir laikydamas piniginę, pasisavindavo, kas į ją buvo įdedama. Bet Jėzus atsakė: Palikite ją, nes ji tai palaikė mano laidotuvių dienai. Be-

turėjų jūs visuomet turite savo tarpe, mane gi nevisuomet turite.”

Daug žmonių dabar taip kalba, kaip Judas Iskarijotas. Bet Jėzus tokiai kalbai nepritaria, kaip Jis nepritarė to išdaviko kalbai. Jis liepė palikti ramybėje Mariją, kuri dėl Jo tą brangią auką buvo padarius.

Jėzus ir dabar giria tuos žmones, kurie Dievo garbei daro aukas ir juos laimina.

Gal to nebus gana, tai atsiversk šv. Morkaus evangeliją ir skaityk dvyliktąjį skyrių nuo 41 eilutės. Ten taip parašyta: “Atsisėdęs (bažnyčioje, ties atnašų skrynčia, Jėzus žiūrėjo, kaip minia metė į ją pinigus. Daug turtingųjų metė daug. Atėjo taip pat viena neturtinga našlė ir ėmė du smulkiu pinigėliu, tai yra skatiką. Tuomet pasivadinęs savo mokytinius, jis jiems tarė: Ištikrujų, sakau jums, šita neturtinga našlė ėmė daugiau už visus, kurie metė į aukų skryniją. Nes visi metė iš to, ko jie apščiai turi, šita gi ėmė iš savo neturto visa, ką turėjo, visą savo išlaikymą.”

Štai dabar matai, kaip Jėzus žiūri į paviržį, auką, bažnyčiai. Jis išgiria našlę, kuri visą savo išlaikymą paaukoko Seno Įstatymo Bažnyčios reikalams. Nemenčiau Jėzus giria Jo įsteigtąjį katalikų Bažnyčiai daromas aukas.

“Duokite — sako Jėzus — ir bus jums duota.”

Teikia Jėzus žmonėms daug malonių per savo Bažnyčią ir jos šventuosius be paviržio, aukos, bet daugiau laimina tiems, kurie nesišykšti duoti paviržį, auką, Jėzaus garbei ir Jo Bažnyčios reikalams.

Dėl to geri katalikai nedaro ir nešneka, kaip Judas Iskarijotas, bet daro kaip ta neturtingoji našlė. Jie pelno Jėzaus pa-

LIETUVOS ŽINIOS

Švedai įmokėjo 10 mil. litų.

10 milijonų litų švedai įmokėjo rugsėjo 2 d. Lietuvos Vyriausybei už atidavimą jiems degtukų monopolio. "Š."

Pertvarkys Teologijos Filosofijos Fakultetą.

Švietimo ministeris inž. Šakenis pareiškė "L. Ž." atstovui, kad Užsienių Reikalų ministerija veda derybas su Vatikanu dėl Teologijos—Filosofijos Fakulteto pertvarkymo ir tikimasi susitarti.

VILNIUS.

Paskirtas naujas lietuvių kalbos lektorius Vilniaus universitete kun. K. Čibiras. Ligšiolinis lietuvių kalbos lektorius kun. V. Zajančauskas, yra iškeltas į Kalesnykus.

LINKUVA.

Šiomet iš pavasario pasirodė geri metai, į vasarą pablogėjo, o rudenio — ūkininkams ir kaktas raukia, kai kurių ūkininkų kviečiai atpigo, vasarą net nupiautas pradėjo dygti. Bet lietus buvo ir apstojęs, o štai dabar ir vėl apsiniaukusi padangė baugina žmones.

Labiausiai ūkininkai nusimena dėl menkų kainų rinkose: kviečių centn. 10 — 13 lt., rugių centn. 8 — 9 lt., avių 4 — 6

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkite "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"DRAUGAS"

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

lt. Reikia trąšų, reikia samdyti darbininkų, nes darbas suvartytas visas kartu, reikia pagaliau ir tą ūkininkų didįjį vargą — paskolą pradėti atlyginti, o iš kur gi gali jie gauti pinigų?

Taip pat labai vargina ūkininkus ir laukų sausinimas, nes valdžia už tai paima kelis kart daugiau negu verta.

Pačius ūkininkus galima suskirstyti į dvi grupes: savižemius ir nuomininkus. Vargas yra šiais laikais savižemiams, bet nepalyginamai didesnis vargas nuomininkams. R.

Tallat-Kelpša Parašė Lietuvišką Operą.

Muzikas J. Tallat-Kelpša parašė lietuvišką operą, kurios siužetas paimtas iš Lietuvos istorijos Mindaugo laikų. R.

gyrimą ir palaiminimą. Jie duoda ir turi, kiti neduoda ir neturi ir dar iš kitų laukia.

Tu rašai: "Moizė pasakė savo žmonėms: Prakeiktas tas žmogus, kuris garbins Dievą, rankomis padarytą." Bet šiandien pas katalikus jau sena gadyne pareina."

Šiuos žodžius čia padėjau, kad skaitytojais matytų, prie kokių beprotysčių prieina nekuri sukvailioję biblistai.

Kas pasiima katalikų katekizmą, kurio mokosi maži vaikeliai, tai ir tai jau mato, kokį Dievą garbina katalikai.

Neverta daugiau apie tai rašyti.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.